

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/113/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010252
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4413010252.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, Dr., v trestnej veci proti odsúdenému L. L., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 08.08.2013 sp. zn. 1Nt/22/2013, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25.09.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného L. L., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nové Zámky podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného L. L. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) dňa 15.11.2007 sp. zn. 3T/69/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 20.02.2008 sp. zn. 3To/75/2007, právoplatným dňa 20.02.2008, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

V jeho odôvodnení súd prvého stupňa poukázal na návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, vyjadrenia procesných strán, odsudzujúce rozhodnutia, právne úvahy, ktorými sa riadil a právne závery, ku ktorým dospel keď uviedol, že po preskúmaní zákonných podmienok na povolenie obnovy konania vo výroku o uloženom treste aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 106/2011, dospel k záveru, že trest ktorý bol odsúdenému uložený v pôvodnom konaní je primeraný a v základnej trestnej sadzbe.

Toto uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, sťažnosťou napadol odsúdený. V jej písomných dôvodoch, prostredníctvom obhajkyne i sám, poukazoval na nález Ústavného súdu s tým, že trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený je v zjavnom nepomere so spáchaným trestným činom, spôsobenou škodou a je neprimerane vysoký. Ďalej poukazoval na zákonné ustanovenia - § 394 Tr. por., § 41b zák. č. 38/1993 Z.z., „stanovisko predsedu trestnoprávneho kolégia“ Najvyššieho súdu SR Tpj/11/2013, článok 2 ods. 2, 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, § 8 ods. 3 zák. č. 757/2004. Podľa jeho názoru pri rozhodovaní o povolení obnovy konania súd skúma „len dôvodnosť“ povolenia obnovy, nie primeranosť či neprimeranosť uloženého trestu, čo bude skúmať už v obnovenom konaní. Domáhal sa zmeny napadnutého uznesenia a povolenie obnovy konania.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci prieskumnej povinnosti, vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia, preskúmal postup súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania a zistil, že súd prvého stupňa postupoval správne a správne aj rozhodol, a to v zásade na podklade tých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia.

K dôvodom uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia a k sťažnostným námietkám odsúdeného nadriadený súd, okrem správnych dôvodov napadnutého uznesenia, dodáva nasledovné.

Nadriadený súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyjadrenia trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre z 11.04.2013, ktoré si osvojil, podľa ktorého:

Vo veciach, v ktorých bol podaný návrh na obnovu konania opierajúci sa o nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS106/2011 (zverejnený 21.12.2012 pod číslom 428/2012 Z.z.) a § 41b ods. 1 Zákona č. 38/93 Z.z. (ďalej len „návrh na obnovu konania“) súd skúma splnenie zákonných podmienok obnovy konania uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., t.j. či vzhľadom na nález ústavného súdu (ktorý je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou) by

- pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo
- uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo
- upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu, bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Len v prípade splnenia uvedených zákonných podmienok súd povolí obnovu konania v danej veci iba vo výroku o treste a zároveň zruší v dotknutých rozhodnutiach výrok o treste. (§ 400 ods. 1 Tr. por.)

Preto návrh na povolenie obnovy konania podaný v tejto súvislosti neznamena, že mu súd automaticky vyhovie a zruší namietaný výrok o treste. Je potrebné si uvedomiť, že konanie o obnove je jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov, čo znamená, že zakotvuje aj mimoriadne podmienky za akých je možné dosiahnuť revíziu právoplatných rozhodnutí. Ani výrok samotného nálezu ÚS neobsahuje klauzulu o automatickom zrušení všetkých právoplatných rozsudkov, v ktorých bol trest uložený podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení do nález ÚS ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení nález ÚS ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Nálezom Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 bolo rozhodnuté o tom, že v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. por. slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody, nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy SR“.

Takýto nález je s poukazom na § 41b ods. 1 zák. č. 38/93 Z.z. možno považovať za novú skutočnosť v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

V žiadnom prípade nedošlo citovaným nálezom k zrušeniu celého ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., a teda ani k zrušeniu celej tzv. asperačnej zásady. Došlo k zrušeniu len v časti upravujúcej ukladanie trestu. Praktický význam to má taký, že súd v prípade splnenia zákonných podmienok na použitie § 41 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu postupuje tak, že vykoná úpravu zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak, že zvýši hornú polovicu o jednu tretinu a následne trest ukladá v rámci takto určenej trestnej sadzby.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zhora uvedené právne úvahy nadriadeného súdu dávajú aj konkrétnu a právnymi argumentami podloženú odpoveď na to, že v konaní o povolení obnovy konania neplatí tzv. revízny princíp, dôkazné bremeno na označenie nových skutočností alebo dôkazov je na navrhovateľovi. Nová skutočnosť - citovaný nález ÚS - musí mať v prípade odsúdeného právny následok predpokladaný v § 394 ods. 1 Tr. por., len tak môžu byť splnené všetky zákonné podmienky na povolenie obnovy konania.

Súd I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného postupoval správne a správne aj vyhodnotil všetky rozhodné skutočnosti a dospel aj s správnemu právnemu záveru.

Pokiaľ odsúdený argumentoval poukazovaním na ním označené stanovisko predsedu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, tak k tomu je potrebné uviesť, že sa nejedná o stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ale len o individuálny list predsedu trestnoprávneho kolégia. Rovnako tak nie je možné akceptovať argumentáciu odsúdeného o tom, že súd pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré smeruje čo do výroku o treste neskúma ďalšie zákonné podmienky tak, ako ich striktnie stanovuje ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Opačný výklad by znamenal nerešpektovanie a obchádzanie zákona, čo nie je prípustné, ani takým spôsobom aký naznačoval odsúdený, teda že by ustanovenie jedného zákona prikazovalo nerešpektovať ustanovenie iného zákona rovnakej právnej sily. Je potrebné si uvedomiť, že pri skúmaní podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., čo sa týka výroku o treste uloženom v pôvodnom odsudzujúcom rozhodnutí, sa prieskumná činnosť súdu obmedzuje na zistenie jednej z možností, či by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom nepomere s účelom trestu. Čiže postačí len zistenie, že takáto možnosť je daná a v takom prípade je návrh na povolenie obnovy konania dôvodný. To, do akej miery je pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere, bude predmetom rozhodovania súdu po povolení obnovy konania. V danej veci sa však o takýto prípad nejedná.

Pretože nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného a vychádzajúc z horeuvedených právnych úvah, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok. (§ 185 ods. 2 Tr. por.)